

eller dygtiggøre vort Folk, men at Litteratur af den Art kun virker nedbrydende og forraaende særlig paa de unge, paa vore Børn, som dog er det kostbareste, vi har, og som vi ogsaa skal værne om her i denne Sal. Jeg vil derfor indtrængende anbefale, at disse to Forfattere fjernes fra Finansloven, saa at Statsunderstøttelsen inddrages for deres Vedkommende.

Søren Qvist: Jeg vilde gerne takke den højtærede Undervisningsminister for det Forslag, han her har stillet om en Ændring af Uddelingen af Forfatterunderstøttelser. Men naar jeg bringer Ministeren denne Tak, vil jeg gerne samtidig have Lov at sige, at vi bør efter min Mening ikke blive staaende derved. Det er en Reform til det bedre, men absolut ikke en Reform, der løser Spørgsmaalet. Jeg vil haabe, at vi en Gang kan naa frem til, at vi kun uddeler nogle ganske faa Hædersgaver til Forfattere, som alle Partier, hele vort Folk er enigt om har gjort en Indsats for vort Land, og at vi saa paa Finansloven stiller et Beløb til Raa-dighed til Uddeling af Rejseunderstøttelser til Forfattere. Naar min Stilling er denne, er det ikke, fordi jeg paa nogen Maade vil Forfatterne til Livs. Jeg tror, de har en fortjenstfuld Opgave i vort Folk, og at de tidt bliver undervurderet. Men der er for mig og har altid været noget utiltalende i, at saa snart en ung Mand har skrevet en 2—3 Bøger, skal han opføres paa Finansloven, og saa er han Forfatter for Tid og Evighed, indtil han en Gang dør. Denne Virksomhed er en fri Virksomhed, der ikke skal have Statsunderstøttelse og sikkert heller ikke er tjent med Statsunderstøttelse. Man kunde med lige saa stor Ret have en statsunderstøttet Journalistik. Det siges, at Forfatterne skal have Understøttelse, fordi Bogmarkedet er for lille her i Danmark, men man kunde med lige saa stor Ret sige, at Journalisterne skal have Understøttelse, fordi deres Marked er for lille her i Danmark. Jeg vilde dog frabede mig, at man en Gang i Fremtiden skulde tænke paa noget saadant.

Som sagt, jeg haaber, at vi naar endnu videre frem, og jeg tror, der er mange i denne Sal, som er enige med mig heri. Naar der nu her i Dag stilles Ændringsforslag om at stryge enkelte Forfattere af Finansloven, saa vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg med Hensyn til Ændringsforslaget angaaende Harald Bergstedt agter at indtage det Standpunkt ikke at

stemme. Jeg vil ikke være med til at stemme den Mand ud, fordi jeg synes, at man derved godkender alle de øvrige Forfattere, og en saadan Godkendelse kan jeg ikke gaa med til. Det er ikke af moralske Grunde, men jeg synes, at adskillige af dem ikke burde have været optaget, fordi de savner Talent.

Blang: Ved Finanslovens første Behandling rejste jeg Spørgsmaalet om en Ændring af § 19 IX. B., idet jeg ønskede det foreslaaede Beløb betydelig nedskrevet og det foreslaaede Antal Forfattere betydelig reduceret. Mine Grunde hertil var to: for det første, at Statens finansielle Stilling sammenholdt med den økonomiske Tilstand i Landet gør en Nedskrivning af Udgiftssiden paa Budgettet tvungende nødvendig overalt, hvor det paa nogen Maade er forsvarligt, og for det andet, at Antallet af de opførte Forfattere ikke staar i rimeligt Forhold til den nuværende litterære Tilstand paa vort Bogmarked. Jeg bemærkede det den Gang, og jeg gentager det i Dag, at hvis Danmark virkelig for Tiden ejer 79 Forfattere af en saa fremragende Støbning, at de fortjener at opføres til Anerkendelse paa Rigets Finanslov, saa lever vi for Tiden, uden at vi ved af det, i en litterær Guldalder, hvortil Landet aldrig har haft Mage. Jeg nægtede ganske konsekvent baade her i Salen og i Interview i Bladene at standse ved at foreslaa et eller to Navne strøget, og jeg gjorde dette med fuldt Vidende og Villie, idet min Opfattelse var den: Hvad gavner det overhovedet at stryge et Navn eller to paa Forfatterlisten, naar hele Systemet skal fortsættes? Det, jeg ønskede, var en almindelig og betydelig Reduktion baade af Beløbet og af Forfatterantallet. Ved anden Behandling var jeg desværre ved Sygdom forhindret i at være til Stede, ellers havde det ikke været udenfor Sandsynlighedens Grænser, at der var blevet stillet et Ændringsforslag om en saadan Nedskrivning af Beløbet og en Reduktion af Forfatterantallet.

Naar jeg nu ser paa det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Flertallet i Finansudvalget, kan jeg just ikke sige, at jeg møder det med synderlig stor Begejstring. Finansielt fremtræder det nemlig som en Forhøjelse af det i Forvejen alt for store Beløb i Stedet for, at der burde ske en Nedsættelse. Hvad Forfatterantallet angaar, deler Ændringsforslaget Forfatterunderstøttelserne i tre Klasser: Livsvarige